

i ansættelsen, og det synspunkt kan jeg sådan set godt følge, men vi bliver nødt til at tage hensyn til arbejdsgiverne, for de skal have en rimelig mulighed for at tilrettelægge arbejdet i virksomheden. Det er også en betingelse for ansættelse til pasning, at pasningen f.eks. skal svare til et fuldtidsarbejde, og derfor er deltidsansættelse ikke mulig efter bestemmelsen.

Jeg synes faktisk, at det er blevet godt, og jeg synes, at det har lukket et hul, hvis man kan sige det på den måde. Tak for de positive bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.40

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling).

Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær). (Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Troels Lund Poulsen (V):

Det lovforslag, som vi skal diskutere i dag, er jo en udmøntning af det, som Venstre gik til valg på, nemlig et opgør med overflødige råd og nævn. I dag er vi så kommet til lovforslaget om nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at Venstre varmt støtter ligestilling. Vi ønsker et forbud mod forskelsbehandling begrundet i køn, og vi ønsker lige muligheder, uanset hvilket køn, religion, hudfarve osv. man har.

Når vi så ser på Videnscenter for Ligestilling må Venstre konstatere, at dette center godt kan undværes. Venstre har hele tiden været meget kritisk over for at oprette et statsorganiseret debatorgan. Ligestilling kommer jo ikke af at skabe et Videnscenter for Ligestilling, og ej heller forsvinder ligestilling med centrets nedlæggelse.

Venstre mener, at debatten om ligestilling skal udspringe af befolkningen, organisationerne og de politiske partier. Denne vagthundefunktion må aldrig blive et anliggende for et Videnscenter for Ligestilling, da vi jo her i Danmark har en lang række kvinde- og mandeorganisationer, der jo også før etableringen af Videnscenter for Ligestilling var aktive i forbindelse med overvågning af ligestillingsarbejdet.

Hvad angår nogle af Videnscenter for Ligestillings andre opgaver, her tænker jeg primært på de forskningsprægede og vidensindsamlende opgaver, er der heller ikke noget problem i at nedlægge Videnscenter for Ligestilling. De opgaver kan og vil blive udført af andre. Man kunne i den forbindelse sagtens forestille sig, at man kunne hente informationer om køn og ligestilling i f.eks. KVINFO og hos andre kvinde- og kønsforskere og på uddannelses- og forskningsinstitutioner.

Med disse bemærkninger kan jeg på vegne af Venstre fuldt ud støtte lovforslaget om nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Der er to ting. For det første opgøret med råd og nævn: Det er jo en prisværdig indsats, Venstre støtter regeringen i at gøre. Det, som altid underer, er, hvorfor der så hele tiden skal oprettes nye. Vi har fået Det Sociale Råd, vi har fået Miljøvurderingsinstituttet, og nu kommer der et teknologi- og innovationsråd.

Det, som slår en, den mistanke, man ikke kan frigøre sig fra, er, at Venstre støtter regeringen i at få nedlagt de ting, som ikke siger det, Venstre synes der skal sige: Hvorfor egentlig, når nu man er i gang med den her noble indsats for at forhindre bureaukratisering og at kloge mennesker taler om ting, hvis konklusion Venstre er uenig i? Det er det ene.

Det andet er: Selvfølgelig forsvinder ligestillingen ikke med centret, men er det gået fuldstændig hen over hovedet på ordføreren, at de organisationer, som blev nævnt, faktisk siger, at de ikke kan varetage centrets opgaver, at de forskere, som findes på området, siger, at de ikke

kan varetage centrets opgaver? Og hvad er der i vejen for at lade det komme an på en prøve og lade centret eksistere og se, om det ikke kan tiltrække nok opgaver til faktisk at fortsætte dets ret kvalificerede indsats?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Der er i hvert fald et eller andet sted sådan lidt modsætninger mellem det, Venstres ordfører her siger, og det, man har hørt ministeren og andre udtale sig om, nemlig at de opgaver, Videnscenteret har, vil blive varetaget.

Det, jeg lidt hører på ordføreren, er, at man mener, at opgaverne i sig selv ikke er væsentlige, og at det er nogle, som i forvejen bliver varetaget af andre. Det, jeg bare har forstået fra nogle andre, er, at de opgaver vil blive lagt ind under ministeriet, og at det er ministeriet, der nu skal tage sig af det.

Jeg vil meget gerne lige have en forklaring på, hvordan det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hr. Troels Lund Poulsen snakker om, at de debatskabende funktioner skal komme nedefra; skal komme fra befolkningen; skal komme fra partierne; skal komme fra interesseorganisationerne selv.

Kl. 11.45

Det interessante er imidlertid, at læser man høringssvarene til det her lovforslag, så er de selv samme interesseorganisationer dybt, dybt bekymret over, at det videnscenter, hvor de henter deres viden, så de ikke laver debat på fordomme og myter, nu skal nedlægges.

Hvordan stiller Venstre sig i forhold til, at det er de selv samme interesseorganisationer, som man mener skal være debatskabende osv., der siger, at de ikke kan undvære Videnscenterets vidensindsamling?

Det interessante er sådan set også, at man siger, at vidensindsamling skal foregå hos KVIN-FO, men KVIN-FO er også imod nedlægningen af Videnscenteret. Det hænger jo ikke helt sammen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er gammelkendt, at Venstre ikke er så glad for hele denne her ligestillingsdebat og aldrig har været det. Det er også gammelkendt, at Ven-

stre ikke var så begejstret for alle centerets opgaver, dengang man oprettede det.

Men Venstre var glad for store dele af det. Og jeg citerer fru Rikke Hvilshøj fra debatten dengang, nemlig at man primært ville lægge vægt på Videnscenterets opgaver med at kvalificere ligestillingsdebatten ved at være formidler af viden og information til offentligheden.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Hvorfor mente man dengang, at de opgaver skulle ligge i Videnscenteret, og at det var vigtigt, at de opgaver netop lå i et uafhængigt center, mens man i dag vender på en tallerken og mener, at de dele af Videnscenterets opgaver skal trækkes ind i ministeriet?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at regeringen gennemgår jo kritisk, og det gør Venstre også, hvad det er for nogle råd og nævn, som vi synes, at der ikke længere er brug for. Vi har også sagt, hvad det er for nogle, vi synes skal oprettes.

Derfor er der slet ikke noget modsætningsforhold i at komme med forslag til nye og samtidig se på, om de, der er der i forvejen, yder den indsats, som de skal. Og her må jeg bare sige, at dér har Venstre hele tiden haft den holdning, at Videnscenter for Ligestilling ikke har været vores kop te, og når vi nu har muligheden for at lave om på det, vælger vi at gøre det.

Til hr. Kamal Qureshis spørgsmål vil jeg sige, at vi ønsker at have en ligestillingsdebat, og vi ønsker også, at man skal have den på et kvalificeret grundlag. Men jeg vil sige, og det er også min kommentar til fru Sophie Hæstorp Andersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at man kan godt have en debat i Danmark, uden at man nødvendigvis skal have et center for ligestilling.

Jeg har også noteret mig, at der er delte holdninger til det her. Jeg har også læst høringssvarene. Men der er også andre, der kan deltage i debatten, deriblandt politikere og organisationer. Det er nu engang sådan, at man laver lovgivningen på Christiansborg, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at vi får en kvalificeret ligestillingsdebat.

Lad mig minde om, at man også har haft en ligestillingsdebat før. Det her er jo noget, som blev vedtaget for 1 år siden, og der har jo ikke været problemer med før 2000 at kunne diskutere ligestilling. Så jeg ser på ingen måde et modsætningsforhold.

Jeg mener, at man på alle måder får en god debat, og de opgaver, der også bliver spurgt til, bliver jo flyttet til at kunne blive varetaget i Socialministeriet, og så kan Socialministeriet lade dem varetage af andre, bl.a. de mere forskningsmæssige opgaver. Det ser jeg på ingen måde et problem i.

Jeg vil bare understrege, at Venstre ikke mener, at man skal have et statsorganiseret debatorgan. Det har vi hele tiden været imod, og det er derfor, vi synes, at det er på sin plads at tage et opgør med det.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg bliver så forvirret, så utrolig forvirret:

Centeret opfylder ikke den indsats, der skal til, hvordan man så end kan vurdere det, efter at det har virket i 1 år, men det er klart, det kan Venstre selvfølgelig.

Derudover får vi at vide, at Videnscenteret ikke er Venstres kop te. Det vil sige, man sådan set helst vil undvære, at de opgaver, som Videnscenteret har, bliver varetaget. Alligevel forsøger man at berolige kritikere med, at de opgaver skal departementet nok varetage for fremtiden.

Altså: Enten vil man have opgaverne varetaget, eller også vil man ikke have dem varetaget, kan vi få en melding på, om Venstre mener, at det er vigtigt at formidle forskningen og gøre den tilgængelig for andre, sørge for, at der er et debatforum, sørge for, at der kan ske en formidling af den forskning, som faktisk finder sted, eller er det uvæsentligt?

En af grundene til, at vi fik det, var jo netop, at der var problemer med at diskutere ligestilling. Der er gået et årelangt arbejde forud for den lovgivning, som vi her diskuterer, fordi man fandt, at der var problemer, at det gik for langsomt og ingenting skete.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes også, det er meget underligt, at man på den ene side siger, at det er nogle opgaver, som departementet skal varetage, og på den anden side er det, Videnscenteret laver, ikke Venstres kop te. De resultater, de kommer med, er åbenbart noget, som Venstre ikke har lyst til at bruge.

Jeg vil bare spørge hr. Troels Lund Poulsen, om ikke hr. Troels Lund Poulsen synes, at det er

bedre at være ansat i Folketinget og få løn for at være til stede, så man i en sammenhængende periode kan bruge sin tid på at være med til at skabe en vigtig debat i det danske samfund. Mener hr. Troels Lund Poulsen, at det vil være lige så godt, hvis han ikke fik én krone for at sidde herinde og i øvrigt skulle passe et andet arbejde? Kunne hr. Troels Lund Poulsen varetage en debat på samme måde, som han kan nu, hvor han faktisk får mulighed for at gøre det under nogle andre vilkår, end hvis han skulle gøre det frivilligt?

Jeg er godt klar over, at hr. Troels Lund Poulsen også tidligere har været med til at skabe debat. Det har nogle af os andre også. Men det, at man skaber nogle rammer i form af et center, giver altså nogle andre vilkår for debatten, og det må hr. Troels Lund Poulsen da også kunne erkende.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det ligger i god tråd med det, hr. Kamal Qureshi netop har sagt. Jeg vil for det første sige, at politikere går ind i en debat og er med til at skabe en ligestillingsdebat, men det tror jeg at vi alle sammen er vidende om ikke er en sikkerhed for, at man får en fordomsfri og vidensfuld debat. Det er jeg ked af at sige. Selv som politikere må vi ransage os selv og sige, at debatter altså ikke altid er fyldt med viden.

Derfor vil jeg også tilbage til den debatskabende funktion og det, hr. Kamal Qureshi siger, for hvordan er det, at de interesseorganisationer, der faktisk hovedsagelig består af folk, der er frivillige, skal varetage denne her debatskabende funktion?

Når ministeriet så også, får man at vide, kan være med til at skabe debatter, hvem er det så, der igangsætter de kritiske debatter i offentligheden? Er det ministeriet, der gør det om sin egen fantastiske indsats på området? Og hvem skal holde øje med de debatter, der opstår spontant i befolkningen i dag, og lytte efter, når der opstår spontane diskussioner om ligestilling, hvis der ikke sidder nogen og lytter efter, hvis Ligestillingsministeriet kun er optaget af sig selv og befolkningen kun er optaget af sig selv og der ikke sidder nogen og lytter?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke denne her kritik af, at det er et debatskabende organ. Der foregår

statslig forskning på det her område. Der foregår statslig kønsforskning.

Det er mange gange sådan med forskning, desværre, at det er en lille bitte smule svært at sidde og tygge igennem for almindelige mennesker i samfundet – det er selvfølgelig et problem – og bl.a. derfor har man oprettet Videnscenter for Ligestilling. Det skal formidle og sammenføre den forskning, der er, og præsentere den for befolkningen og skabe noget debat på den baggrund. Begge dele foregår i statsligt regi, og jeg kan ikke se, at det skal være et problem, at samfundet bruger penge på det.

Jeg kan i øvrigt overhovedet ikke se, hvad det er, Venstre vil i stedet. Vil Venstre have en statslig forskning, der ikke bliver formidlet? Har Venstre tænkt sig, at ministeriet faktisk skal stå for den formidling, eller vil man helt skære den væk?

Man havde jo ikke nogen alternativer tilbage i 1999, da de her ting blev diskuteret igennem. Det lader det heller ikke til at man har i dag. Tværtimod, man vil bare barbære ned og gå tilbage til, hvordan tingene var i gamle dage. Årsagen til, at Videnscenteret blev oprettet, var, at der var mangel på viden, mangel på debat – mangel på kompetent debat.

Jeg vil gerne høre, hvad Venstre har af alternativer.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til fru Margrethe Vestager i forhold til et debatorgan: Jeg vil gerne starte med at understrege, at for Venstre er der ikke nogen grund til at opretholde et selvstændigt Videnscenter for Ligestilling, og det tror jeg nok jeg har været inde på i min ordførertale og også i det jeg sagde før, nemlig at de opgaver, som Videnscenter for Ligestilling varetager primært i forhold til den debatskabende funktion, godt kan varetages af andre.

Det er derfor, at jeg har pointeret, at vi ikke ønsker at have et statsligt debatorgan, som har til opgave at sætte en debat i gang. Den debat kan sagtens skabes af andre.

Kl. 11.55

De opgaver, som så har forskningsmæssig relevans, og det er også en kommentar til fru Sophie Hæstorp Andersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil, kommer til at foregå på den måde, som de foregår på i dag, som de altid har foregået på. Der er forskning, både køns-mæssig forsk-

ning, kvinde-forskning og mandeforskning, og den vil blive ved med at eksistere.

Det er universitetsverdenen, der leverer de bidrag, og jeg er på ingen måde bekymret for, at det skal stoppe. Man kan også basere sin forskning, og det gør man jo allerede i dag, på resultater af forskning i udlandet.

Hvorfor er det nødvendigt med Videnscenter for Ligestilling, hvorfor tror man, at Videnscenter for Ligestilling kan opfylde alle de her behov, når man også før, Videnscenter for Ligestilling blev oprettet, kunne have en kvalificeret debat?

Lige netop på ligestillingsområdet vil jeg gerne påpege, at Danmark har været et af de lande, der for alvor er gået i front, hvis jeg må minde om 1968-generationen og andre og hele kønsdebatten. Hvis man forestiller sig, at Videnscenter for Ligestilling måske skal udfylde det tomrum, må jeg bare sige, at den her debat jo viser, at vi udmærket kan have en kønsdebat også uden at have et Videnscenter for Ligestilling. Det har historien vist, og det vil fremtiden også vise.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Vi vil jo alle sammen gerne have en debat, og ordføreren siger en kvalificeret debat, men er det, at man lægger en del af funktionerne over i staten, en garanti for, at denne debat både bliver kvalificeret og bred nok?

Det at have et Videnscenter for Ligestilling, som jo er en uafhængig, selvejende institution, kan netop være en garanti for også at få bredden med og få den folkelige debat med ind i det her. Det er vel det, der er målet.

Jeg vil da gerne spørge ordføreren, om han mener, at det at føre debatten over i de statslige organer virkelig er kvalificeret nok til både at få bredden og det folkelige islet med. Det vil jeg sætte et stort spørgsmålstegn ved.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo interessant, at Venstres ordfører fremdrager 1968-generationen som noget af det, der var godt. Jeg husker da, at de borgerlige kræfter bekæmpede de landvindinger, de lavede dengang i sin tid, men lad nu det ligge, for vi er jo trods alt kommet videre siden 1968, kan man sige.

Problemet er lidt den forskning, som Videnscenter for Ligestilling udfører, men som hr. Troels Lund Poulsen ikke mener er nødvendig længere at fastholde, for jeg ikke kan forstå, at

man ønsker den tilbageført til statslige forskningsinstanser. Der har været stor kritik, bl.a. også fra dele af Venstres bagland, af, at de statslige forskningsinstanser ikke er i stand til at tænke nyt, ikke er i stand til at tænke mere folkeligt, ikke er i stand til at tænke mere sammenhængende, og så siger hr. Troels Lund, at forskningen skal tilbage til staten!

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan se fordelene ved en uafhængig forskningsinstans. Vi har altså noget af den bedste internationale forskning i Danmark i uafhængige instanser og ikke altid i de statslige instanser.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke besvære forsamlingen i øvrigt med alle de ting i Venstres politik, jeg ikke forstår, for det bliver alt, alt for langt, men bare spørge om én ting:

Hvis nu vi lader det med debatfunktionen ligge og så siger o.k., nu vil departementet varetage de øvrige funktioner, så må jeg spørge: Er det virkelig Venstres politik, at et departement skal ulejliges med den type opgaver, som jo ikke er myndighedsudøvelse eller støtte til ministerens politiske arbejde, lovforberedelse eller lignende?

Ville det ikke være mere oplagt at bruge de ressourcer i Videnscenter for Ligestilling frem for at bruge dem internt i departementet? Skulle man ikke hellere tage besparelsen internt i departementet og så lade Videnscenteret eksistere med en lille kernefunktion, som gjorde, at vi kunne fastholde det og have det videnscenter, som faktisk er ved at bygge sig op til at spille en rolle også internationalt i forhold til det europæiske arbejde, hvor ligestilling faktisk spiller en meget, meget stor rolle?

Eller er det sådan, som man kunne fristes til at tro, når ordføreren ligefrem finder grund til at sige, at Venstre går ind for ligestilling, at problemet er, at man i virkeligheden ikke rigtig synes, at det er relevant på den politiske dagsorden, siden det skal siges så tydeligt? Vi andre kunne ikke drømme om at mistænke Venstre for det modsatte.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hr. Troels Lund Poulsen siger, at før i tiden – helt tilbage i 1968 – havde vi også den debat, og

vi har jo klaret os ganske godt uden Videnscenteret i alle disse år.

Ja, det var også dengang i 1976 netop en af grundene til, at man valgte at oprette et ligestillingsråd, så debatten også i stigende grad kunne varetages og hjælpes derfra. En del af det ligestillingsråd er jo det, der senere hen ved revisionen blev til Videnscenter for Ligestilling. Så at sige, at debatten har klaret sig i måske 30 år uden et videnscenter eller et ligestillingsråd, er i hvert fald faktisk forkert.

Med hensyn til forskningen så er hr. Troels Lund Poulsen heller ikke bekymret for kønsforskerne, men de er altså selv bekymrede, hvad de også har gjort rede for i deres høringssvar. Vil hr. Troels Lund Poulsen ikke godt kommentere, at det er interessant, at de debatskabende organisationer er bekymrede, forskerne er bekymrede for det her, og universitetsverdenen protesterer også imod lukningen af Videnscenteret, eller har Venstre fuldstændig lukket ørerne, munden og øjnene for det her?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er der masser af forslag, der omhandler ligestilling i de her dage, efter vi har fået en ny regering. Desværre er det med et andet fortegn, end jeg godt kunne tænke mig, og jeg vil godt spørge Venstre: Hvad vil Venstre med ligestilling?

Jeg ved godt, at vi tager lovforslagene hver for sig, og det gør mange gange, at vi ikke kan tage en samlet debat.

Når nu vi skal have det her med 1968 op, så var Venstre i 1968 imod det ligestillingsarbejde, kvinderne lavede. I 1999 var Venstre imod en modernisering af ligestillingsarbejdet i Danmark. Det næste punkt, vi skal behandle på dagsordenen i dag, handler om, at Venstre fjerner arbejdsgivernes pligt til at lave kønsopdelt statistik. Det punkt, vi behandler nu, fjerner Videnscenter for Ligestilling. Man har lavet en barselorlov, der sender kvinderne tilbage til kødgyderne. Så undskyld, at jeg betvivler, at Venstre har så gode intentioner omkring det her med ligestilling.

Venstre fjerner samfundets vidensgrundlag for at tage de her debatter, og så er det da klart, at man spørger sig selv og spørger Venstre: Hvad er det, Venstre vil med ligestilling, skal vi slet ikke diskutere det emne? For hvis man ikke har et vidensgrundlag, hvordan skal vi så diskutere de her ting?

Jeg synes, at Venstre skal komme med et klart bud på, hvad der skal ske med det her ligestillingsområde. Er der et problem i dag, eller vandt man kampen i 1968, hvad mener Venstre om det?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til fru Pernille Rosenkrantz-Theil om, hvad Venstre vil på ligestillingsområdet. Nu kommer der jo en debat senere på året netop omkring ligestillingsarbejdet og vores politik på det område, så jeg synes, det er mere nærliggende at tage debatten på det tidspunkt, end at tage den i dag. Så der håber jeg selvfølgelig også, at du vil være til stede og følge den med lige så stor iver, som du gør nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Man tiltaler personer ved navn.

Troels Lund Poulsen (V):

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at Venstre stadig væk lægger vægt på, at debatten kan foregå andre steder end i Videnscenter for Ligestilling. Det er det, jeg har sagt i min ordførertale, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det kan gennemføres. Jeg har noteret mig, at der er delte meninger om det her, sådan vil det altid være, når man fremsætter et lovforslag.

Til hr. Kamal Qureshi, der nævner 1968-generationen: Jeg har ikke prist 1968-generationen, jeg har blot konstateret, at man godt kunne have en kønsdebat, på trods af at der ikke var et Videnscenter for Ligestilling. Det er et udtryk for, at den godt kunne blomstre, selv om at man ikke havde et Videnscenter for Ligestilling, så jeg er ikke den, der står på Folketingets talerstol og lovpriser 1968-generationen og dens kamp. Jeg erkender bare, at man formåede at skabe en debat, ligesom man også kommer til at skabe en debat på ligestillingsområdet, uanset om man har et Videnscenter for Ligestilling eller ej.

Lad mig til sidst konstatere, at der jo ikke forskes i dag på Videnscenter for Ligestilling, som indtil flere har givet udtryk for fra denne talerstol. Der indsamles viden, og jeg går ud fra, at talerne i de indlæg, de er kommet med, selvfølgelig også har noteret sig, at det ikke er en selvstændig forskningsinstitution, der bliver lukket, tværtimod.

Og til fru Bodil Kornbek vil jeg sige, at der skal være en bred politisk debat, og den debat udspringer også af, at politikerne påtager sig det

ansvar at diskutere, og det er nu engang politikere og organisationer og befolkningen, der kan skabe en debat. Den skabes ikke af et Videnscenter for Ligestilling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Lad mig starte med at sige, så der ikke er nogen tvivl om Socialdemokratiets holdning til denne sag – ikke at jeg tror, man er i tvivl – at vi er lodret imod, at man nedlægger Videnscenter for Ligestilling. Faktisk synes vi, det her er en pinlig sag for den nye ligestillingsminister.

Kl. 12.05

Danmark træder med dette forslag 25 år tilbage i tiden, hvad angår organisering af indsatsen for at sikre en større ligestilling mellem kønnene her i Danmark. Arbejdet for et mere retfærdigt samfund har altid været en central målsætning for Socialdemokratiet. Ligestilling af mænd og kvinder har været på dagsordenen og i samfundsdebatten igennem mere end 100 år, og der er da også nået mange gode resultater.

Alligevel kan vi daglig konstatere, at Danmark i år 2002 stadig er et kønsopdelt og dermed uretfærdigt samfund. Dette redegør ligestillingsministeren også for i sin just fremlagte redegørelse om arbejdet med ligestilling for år 2001, som vi skal debattere senere på året.

Ligestillingsarbejde har altid været hårdt arbejde, det er det også i dag. Det var hårdt, men godt og nødvendigt arbejde, da man i 1975 oprettede Ligestillingsrådet, der herefter blev lovfæstet i 1978. Målet var at følge udviklingen i samfundet, herunder lovgivningen, undersøge forhold, der modvirker ligestilling og foreslå foranstaltninger til ændring af sådanne forhold.

Rådet skulle også virke som rådgivende organ og derudover fremsætte forslag til forskning vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder og medvirke til oplysning om dette arbejde gennem udgivelse af publikationer m.m. Det kan man læse ganske udmærket i den betænkning, der blev lavet i 1999 om organiseringen.

Efter omkring 20 års arbejde blev der nedsat et udvalg, der kunne revidere denne her organisering. En af de største anker, man havde mod det gamle Ligestillingsråd, var nemlig dets manglende tydelighed og manglende styrke til at holde ligestillingen højt på dagsordenen.

Måske netop derfor kom Videnscenter for Ligestilling til at spille en stor rolle, da man efter 3

års kulegravning af ligestillingslove, undersøgelser og organisering af ligestillingsarbejdet i vores nordiske søsterlande og debat nåede frem til en model, der medførte en tredeling af ligestillingsområdet, med en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Centralt stod ideen om, at videnscenteret skulle være uafhængigt. Hvorfor? Det har ministeren måske glemt? Jo, fordi man faktisk forudså, at varetagelsen af opgaverne med at være debatskabende og indsamle viden og formidle denne, som tidligere var en del af Ligestillingsrådets rolle, ofte ville indeholde en konflikt mellem det at være politisk vagthund og så samtidig være loyal over for regeringens politik.

Vi synes, det er skæbnens ironi, at det i dag er denne uafhængighed, der netop anfægtes, når man taler om, at råd og nævn skal nedlægges på grund af smagsdommeri. Man kan kort sagt i den nye regering ikke lide at blive sagt imod. Så hellere sikre, at ligestillingsministeren i fremtiden fuldkommen udokumenteret og uimodsagt kan sige, at vi allerede har ligestilling i Danmark, fordi ligestillingsministeren føler det.

For det er dét, der bliver resultatet af nedlæggelsen af Videnscenter for Ligestilling. Regeringen sætter jo ikke noget andet i stedet. Man påstår – udokumenteret – at varetagelsen af videnindsamling kan foregå i ministeriet, men fortæller ikke, hvilken viden det drejer sig om. Man påstår – udokumenteret – at varetagelsen af en uafhængig debat kan sikres af de nuværende interesser og græsrodsorganisationer på området og overhører samtidig disse organisationers protester og advarsler imod at lukke den stemme ned, der sikrer deres udsagn gennemslagskraft.

Det er, som jeg sagde i starten, en pinlig affære, og det bliver ikke bedre af, at ligestillingsministeren ved flere lejligheder taler om Videnscenteret, som om det allerede har lukket og slukket.

Godt nok har den borgerlige fløj et flertal i denne her sal, men at udtale sig, inden man har fået hørings svar retur fra omkring 60 høringsinstanser, er i mine og Socialdemokratiets øjne at gøre grin med det danske demokrati.

Derfor kan det ikke komme som en overraskelse, at Socialdemokratiet vil gå meget aktivt ind i udvalgsarbejdet for at sikre, at Videnscenter for Ligestilling kan fortsætte sit arbejde. Om nødvendigt vil vi acceptere, at dette sker for færre midler, end der hidtil har været afsat, idet vi

også er bekendt med, at Videnscenteret selv har indhentet en lang række eksterne midler ironisk nok ved at eksportere sin viden om den fantastiske danske model med et tredele organiseringen af ligestillingsarbejdet, en model, der har høstet international anerkendelse.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte det forslag, der ligger her i dag.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Sophie Hæstorp Andersen om, på hvilke andre politiske områder Socialdemokratiet vil fremsætte forslag til nye videnscentre. Jeg går ud fra, at det ikke kun er på ligestillingsområdet, men at det også er på andre områder. Jeg kunne godt tænke mig at vide, på hvilke områder der er brug for nye videnscentre for at sikre en politisk debat?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Sophie Hæstorp Andersen, om det overhovedet er nødvendigt med en debat, når nu befolkningen har talt, og der er et flertal bag forslaget her i Folketinget?

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Først til hr. Kamal Qureshi: Jeg mener, at der er brug for en ligestillingsdebat i samfundet, og jeg mener, at det er vigtigt at sikre, at der er viden om et område, som folk kan trække på ude rundt omkring. Det er ikke et spørgsmål om ekspertviden, som videnscenteret ligger inde med, det handler også, som det bliver sagt hele tiden, om formidling. Og det er det, Videnscenteret i virkeligheden gør, det tager ud til ungdomsudannelser og fortæller om ligestilling.

På hvilke andre områder er det brug for videnscentre, som vi har tænkt os at foreslå? Vi er f.eks. også stærkt imod, at man nedlægger Narkotikarådet. I mine øjne er der brug for en stor viden omkring de forhold, vi f.eks. tilbyder narkomaner i Danmark. Så det var da et meget godt eksempel.

Derudover kan jeg ikke se, at det, at vi er imod, at man nedlægger et videnscenter, automatisk også skulle gøre, at vi skulle fremsætte 10 nye forslag til 10 nye videnscentre. Men hvis der bliver spurgt så direkte, så vil jeg da sige, at det sociale område er et ganske godt område.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Fischer som ordfører.

Poul Fischer (DF):

I lovforslag nr. L 127 foreslås Videnscenter for Ligestilling nedlagt. Videnscenteret skal nedlægges i forbindelse med regeringens sanering af råd og nævn, og videnscenteret blev etableret med opstart den 1. januar 2001 i sammenhæng med vedtagelse af lov om ligestilling af kvinder og mænd. Dansk Folkeparti var imod oprettelsen af videnscenteret.

Videnscenteret har i 2001 haft en bevilling på 10 mio. kr., og en del af videnscenterets arbejdsopgaver, herunder indsamling af viden, iværksættelse af undersøgelser og forskning vil overgå til ligestillingsafdelingen, som herefter skal tilføres en bevilling på godt 5 mio. kr. til disse opgaver.

Dansk Folkeparti er enig i, at videnscenterets debatskabende funktioner fremover skal komme fra græsrodsbevægelserne. Besparelsen vil ifølge lovforslaget være på 4,1 mio. kr., når det er fuldt implementeret, og Dansk Folkeparti kan stemme for lovforslaget, der er en del af Dansk Folkepartis finanslovaftale med regeringen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu plejer Dansk Folkeparti at have så umanerlig travlt med at skælde ud på de etniske minoriteter i Danmark, at have så umanerlig travlt med at brokke sig over tvangsægteskaber. Hvordan kan det så være, at Dansk Folkeparti stemmer for et forslag, der nedlægger et videnscenter, der, som de eneste i Danmark koncentreret, systematisk har beskæftiget sig med afskaffelse af tvangsægteskaber, og hvordan man undgår dem?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, det er interessant, at Dansk Folkeparti er imod, det kommer dog ikke som den store overraskelse. Hvis man går længere tilbage i tiden, kan man jo også se, at forgængeren, hvis jeg må være så fri, Fremskridtspartiet, også altid har været imod.

Det strider lidt imod, at Dansk Folkeparti gerne vil varetage de svages interesser. Man taler så meget om i disse dage, hvordan man står som den sociale garant i VK-regeringen osv., osv. Har Dansk Folkeparti overhovedet en ligestillingspolitik? Det må være mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg bliver også meget nysgerrig efter at vide, om Dansk Folkeparti ud over at ville spare de penge har en ligestillingspolitik. Så jeg kan godt tænke mig at spørge: Hvilke specifikke opgaver i videnscenteret er det, som Dansk Folkeparti synes kan overflødiggøres?

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Det er jo lidt af et af et paradoks, at vi skal begrunde en nedlæggelse af noget, som vi aldrig har ønsket blev oprettet.

Jeg er sikker på, at den ligestillingsdebat, som Dansk Folkeparti selvfølgelig gerne ser, og de funktioner vil blive varetaget på den måde, at det nu kommer under ministeriet.

Der blev sagt, at vi varetager de svages interesser. Jamen, det står vi da til fulde ved. Jeg kan ikke se i forbindelse med nedlæggelse af Videnscenteret, at de svages interesser ikke bliver tilgodeset fra vores side.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det skal da glæde mig at stille spørgsmålet en gang til, nu hvor jeg ikke fik svar første gang. Det prøver man jo nogle gang i denne sal. Sidst kom jeg op på syv gange. Lad os se, hvor mange gange vi når denne her gang.

Kl. 12.15

Når det nu er, at Dansk Folkeparti har så umanerlig travlt med de etniske minoriteter og skælder ud over tvangsægteskaber, hvordan kan det så være, at Dansk Folkeparti stemmer for et forslag, der nedlægger det videnscenter, der som de eneste i Danmark systematisk har arbejdet for at undgå tvangsægteskaber i Danmark?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu kunne jeg se, at der blev hvisket lidt i ørerne fra De Konservative, så det kan være, at jeg kunne få svaret nu: Hvilke dele af Videnscenterets funktion er det, man specifikt fra Dansk Folkepartis side mener, man kan undvære?

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Til Enhedslisten vil jeg sige, at vi jo har fået en integrationsminister, der nok skal varetage de forhold. Og til SF vil jeg igen sige: Jeg skal ikke

stå heroppe og forklare, hvorfor Videnscenteret skal nedlægges, når vi aldrig har ønsket det oprettet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Tredje og sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så vil jeg gerne i den forbindelse have lov til at spørge, hvilke tiltag det helt konkret er, den her ganske udmærkede integrationsminister har iværksat for at undgå tvangsægteskaber, som kan afløse Videnscenterets arbejde på det her område?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu kan jeg høre, at Dansk Folkeparti er meget glad for, at de opgaver, som det uafhængige Videnscenter har varetaget, bliver lagt under ministeriet. Ville man fra Dansk Folkepartis side være tilsvarende tilfreds, hvis der skulle komme et regeringsskifte, og der sad en minister, som Dansk Folkeparti ikke var et parlamentarisk grundlag for, og man så lagde nogle opgaver fra en uafhængig institution ind under ministeriet?

Jeg husker i hvert tilfælde, at Dansk Folkeparti plejer at gøre meget ud af at kritisere magtens arrogance. Er den kritik nu forsvundet, eftersom man er blevet en del af den?

Helle Sjelle (KF):

Ligesom f.eks. besparelserne på miljøområdet er det her lovforslag et resultat af, at regeringen har den holdning, at det er nødvendigt, at der bliver foretaget nogle omprioriteringer af statens midler. Der er områder, der skal opprioriteres, og andre, der skal nedprioriteres.

Lovforslaget er også et resultat af, at vi ønsker, at der bliver ryddet op i den store mængde af råd, nævn, puljer og institutioner, og i hele den her proces kan heller ikke ligestillingsområdet friholdes.

Det er ikke nogen nem – eller for den sags skyld populær – opgave. Det ved vi alle. Men som jeg også tidligere har påpeget, er Det Konservative Folkeparti af den opfattelse, at der er behov for et konstant fokus på optimal udnyttelse af de offentlige midler. Kagen hverken kan eller må blive større. Danmarks skatetryk er højt nok.

Det er imidlertid vigtigt at fremhæve, at nedlæggelsen af Videnscenter for Ligestilling ikke er det samme som at nedlægge kampen for ligestillingen her i landet. Der kan ikke være tvivl om, at kampen for, at mænd og kvinder skal have de samme muligheder, skal fortsætte. Og jeg er da overbevist om, at ministeren vil gøre, hvad hun kan for, at det også sker fremover.

Vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, vi hører lidt forskellige meldinger på, hvorfor det her Videnscenter ikke længere skal være der, men jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at det var, fordi ministeriet var meget bedre til det.

Nu kan jeg høre på fru Helle Sjelle, at den offentlige kage ikke skal blive større, end den er. Det lugter langt væk af, at man har et skattestop, og derfor skal man skære både på miljøområdet, og det skal man så også inden for ligestillingsområdet, ligesom man har skullet det på en lang række andre ellers ganske fornuftige ting i vores samfund.

Jeg vil da gerne høre fru Helle Sjelle: Er grunden til at Videnscenteret nedlægges, at man skal leve op til et skattestop? Eller er det, fordi man mener, at de her opgaver skal varetages et andet sted? Eller er det, fordi man mener, at der ikke er grund til fokus på ligestillingsproblematikken?

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu bliver der talt om besparelser, og det synes jeg er lidt interessant.

Hvordan hænger det sammen, at man netop er kommet med en meget flot redegørelse, hvor man kommer ind på en lang række områder, som Videnscenteret i dag varetager, og så samtidig snakker om besparelser, når det her alene i sig selv vil komme til at bruge i hvert fald de 13-15 mio. kr., man nu har afsat til ligestilling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vil ordføreren læse op, hvad den hedder?

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Den hedder Perspektiv og Handlingsplan, Redegørelse af ministeren for ligestilling.

Undskyld!

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak for det.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Derudover er regeringen netop kommet med en meget flot plan for, hvordan man bekæmper vold mod kvinder, som over 3 år kommer til at koste 4 mio. kr. at realisere. Heri ligger også en meget ambitiøs perspektiv- og handlingsplan for, hvor meget Ligestillingsministeriet skal tage sig af.

Besparelser? Det er vist ikke det, der er tale om på det her område.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er med meget, meget stor overraskelse, man fra konservativ side skal opleve varm støtte til dette forslag.

En af de ting, som vi altid har syntes har været noget af det mest sympatiske ved Det Konservative Folkeparti, er den meget stolte tradition for ligestillingsarbejde, som partiet har. Det kan godt være, man havde en anden tilgang end en række andre partier, men man kan nævne kvinde, på kvinde, på kvinde gennem de sidste 100 år, som på konservativ baggrund faktisk har sloget for, at vi har fået en stadig bedre ligestilling her i kongeriget.

Derfor er det mig en gåde, hvorfor det her nu ligefrem varmt skal støttes. At man synes, at det lige pludselig er en departemental opgave at indsamle viden og formidle information, er endnu mere gådefuldt.

Faktisk er det jo sådan, at afdelingen skal tilføres 5 mio. kr. om året for at varetage den opgave, som centeret varetager i dag. Hvorfor er det en departemental opgave? Hvorfor kan de 5 mio. kr. ikke sørge for, at centeret faktisk kan varetage sin kernefunktion, og så kan det i øvrigt selv få lov til at skaffe de opgaver, som det er kvalificeret til at få i sin omverden.

Det ville være sand borgerlig politik i stedet for denne her helt besynderlige modstand mod viden som baggrund for en ordentlig debat.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det, at vi nu nedlægger Videnscenter for Ligestilling, er en blanding af, at der skal saneres nogle råd og nævn, institutioner og andet, og derudover, at vi har en mening om, at der skal ske nogle omprioriteringer.

Vi har også en opfattelse af, at de opgaver, som Videnscenter for Ligestilling skal varetage, kan varetages andre steder, bl.a. i departementet, som vi jo har hørt, og derudover også af diverse ngo-organisationer. Det har jeg stor tiltro til.

Jeg har også stor tiltro til, at hvis man hen ad vejen finder ud af, at det ikke er muligt i praksis, så finder man andre løsninger. Det er jeg fuldstændig tryk ved.

Jeg vil også gerne sige, at selve fokus på ligestilling skal også være der fremover. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og jeg har en stor forhåbning om, at ministeren også vil gøre en stor indsats for det.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg mener ikke, at der blev svaret på fru Margrethe Vestagers spørgsmål om, hvorfor det pludselig er god borgerlig politik, at man nedlægger noget, der er uafhængigt og selvejende, til fordel for at lægge det tilbage i departementet og lave en centralisering herfra. At det pludselig skal være et ministerium, der skal varetage formidling og indsamling af viden og det hele.

Derfor vil jeg godt høre, hvad man siger til det høringssvar, der er kommet fra bl.a. Aktive Fædre, der siger: Hvorfor sparer I ikke midlerne? Hvorfor sparer man ikke midlerne på departementet og lægger opgaverne over i Videnscenteret?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ja, ikke overraskende, men dog alligevel en lille smule forstyrrende er det ikke at kunne få svar på så enkelt et spørgsmål.

Vi har nemlig hele tiden fået at vide, at dette forslag er kommet til verden af besparelsesgrunde. Ikke fordi man har noget imod ligestilling, ikke fordi man har noget imod debat, tværtimod, det vil man gerne have mere af, ikke fordi man har noget imod vidensindsamling eller formidling af det. Man skal spare nogle penge. Der er jo så al ære værd.

Når man så får at vide, at der skal tilføres afdelingen i departementet 5 mio. kr. årlig for at varetage de opgaver, som Videnscenteret i dag varetager, så er det, jeg begynder at blive en lille smule mystificeret. For de 5 mio. kr. kunne man jo passende give til centeret og sige: Dette er jeres kernebevilling, gør det så og gør det ordent-

ligt – så departementet kan koncentrere sig om departementale opgaver. Så centeret faktisk kan vedblive med at være der og sælge den ligestillingspolitik til udlandet, som faktisk er udmærket, men som sandelig trænger til at få et ordentligt skub, hvilket De Konservative har været fremragende støtter af i tiden, der går forud for denne her forhandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu var jeg inde at studere debatten fra 1999, og der kunne jeg forstå, at De Konservative støttede, at man oprettede et videnscenter. Derimod var man ikke så glad for resten af det lovkompleks, der blev lavet, men man støttede faktisk, at der skulle oprettes et videnscenter på den måde, det var formuleret i lovgivningen.

Men nu er man hoppet med på Venstres vogn, og endnu en gang kan man så undre sig lidt over: Hvor er De Konservatives indflydelse i denne her regering? Er det, fordi man ikke kan få noget igennem hos de der folk fra Venstre, eller er det faktisk, fordi De Konservative har ændret holdning til Videnscenteret?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi mener faktisk ikke, at der er nogen grund til, at vi har en form for dobbeltbureaukrati, og derfor synes vi også, at det er hensigtsmæssigt, at vi nedlægger Videnscenter for Ligestilling.

Derudover har vi helt klart nogle prioriteringer med hensyn til at opfylde de valgløfter, vi faktisk har givet vælgerne. I den forbindelse skal der også findes nogle penge, og derfor har vi valgt at prioritere, som vi gør. Det tror jeg også at jeg efterhånden har svaret på. Men dengang vi stemte for oprettelsen af centeret, havde vi allerede vores betæneligheder.

Men jeg tror, det er meget vigtigt at slå fast, for at vi ikke skal køre fast i det her forslag, at det jo ikke er sådan, at vi vil nedlægge debatten omkring ligestilling. Jeg forestiller mig, at vi skal have mange, gode debatter om, hvordan vi får mere ligestilling her i samfundet, for der er da ikke nogen af os, der kan sidde her i dag og sige, at vi har ligestilling. Det er der vist ingen, der vil benægte at vi ikke har. Jeg håber i hvert fald, at vi får nogle gode debatter fremover.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Man vil ikke have dobbeltbureaukrati – hvorfor ville man så det i 1999?

Og det med at finde penge: Hvis pengene bare ryger over i ministeriet, så har man jo ikke fundet nogen penge.

Det kan altså godt være, at fru Helle Sjelle synes, vi kører fast, men hun svarer faktisk ikke på spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nej, jeg noterer mig også med nogen frustration, at vi ikke kan få svar på spørgsmålene om, hvordan det kan være, at 5 mio. kr. bruges bedre i departementet end i Videnscenteret til at varetage de samme opgaver. Det er simpelt hen et meget stort spørgsmål, som det er svært at få svar på.

Det andet er, at jeg har lært af ministeren, at det er vigtigt at have viden som baggrund for en debat. Det er en af grundene til, at vi har brug for Det Sociale Råd. Det bøjer jeg mig i støvet for. Hvorfor gælder det ikke på ligestillingsområdet, at vi har brug for viden som baggrund for debatten? Og hvorfor skal den viden skaffes til veje af medarbejdere i departementet?

Det er simpelt hen en af de større borgerlige gåder – ikke en af de enkelte, for der er mange af dem – men det er en af de større, hvorfor det bedre varetages i departementet end af Videnscenteret, som fungerer, som er lovbundet, som er uafhængigt, som viser gode resultater, som tiltrækker eksterne opgaver, som nyder respekt i omverdenen, hvilket alene hørings svarene taler deres fuldstændig tydelige sprog om.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, igen snakker fru Helle Sjelle om besparelser og omprioriteringer, men det laver ikke om på, at en stor del af Videnscenterets arbejde stadig væk er en videreførelse af det arbejde, man udførte i Ligestillingsrådet i sin tid.

Helt tilbage i 1976-78 oprettede man et Ligestillingsråd til at løse nogle opgaver, der både handlede om at varetage en del af ministeriet, altså komme med lovforslagsinitiativer, og der var også noget formidling i det og noget debat-skabende aktivitet. Vil fru Helle Sjelle forklare, hvem der skal varetage de opgaver nu?

I 1999 støtter De Konservative, at man deler det op, sådan at man får en minister, man får nu et videnscenter, som stadig væk skal lave det de-

batskabende og formidle viden – ikke forske, som det blev sagt – men formidle viden. Hvordan kan det være, at denne del lige pludselig indgår som et vigtigt element, man bare skal trække ud? Hvad vil man sætte i stedet for?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg mener nu efterhånden, at jeg har svaret på de spørgsmål, der er blevet stillet, men det er svært, når man har nogle forskellige dagsordener og nogle forskellige udgangspunkter, men sådan er det jo i politik.

Jeg er sikker på, at ministeren også vil komme ind på de her emner, og jeg er sikker på, at der så også vil være lejlighed til at stille nogle uddybende spørgsmål til ministeren, hvis man ikke føler, at jeg her har givet de svar, som man ønskede.

Derudover vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at vi fornægter, at man skal have en vidensbaggrund at diskutere på. Det er jo heller ikke sådan, at vi faktisk med det her forslag vil nedlægge den kønsforskning, der foregår i Danmark. Det er der ikke nogen, der på noget tidspunkt har talt om, og det tror jeg heller ikke vi kommer til fremover. Der sker jo i hvert fald en form for samling af viden, som jeg i hvert fald mener, vi kan bruge.

Hvad angår fremtiden, har vi jo nu efterhånden diskuteret frem og tilbage, at vi forventer, at de debatskabende aktiviteter for fremtiden kan varetages af diverse ngo-organisationer, mens indsamling af viden og formidling af information vil være relevante opgaver for ligestillingsafdelingen.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne stille fru Helle Sjelle et meget simpelt spørgsmål. Det er rigtigt, at forskningen ikke forsvinder, at vidensformidlingen ikke forsvinder, men mener fru Helle Sjelle, at vidensformidling, forskning, med denne her nedlæggelse bliver bedre eller ringere? Et meget simpelt spørgsmål: Bliver det bedre eller ringere?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det er faktisk lidt det samme som fra SF's ordfører: Mener fru Helle Sjelle, at med dette forslag bliver vidensbaggrunden og forskningen nu varetaget bedre i ministeriet end i Videnscenteret for Ligestilling, og at de 5 mio. kr. er bedre givet

ud i ministeriets rum end i Videnscenterets rum? Det er også et meget enkelt spørgsmål. Altså bliver det hele nu meget bedre ved at flytte tingene fra Videnscenteret til ministeriet?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg er sikker på, at det, at opgaverne bliver flyttet henholdsvis over i ministeriet og ud til ngo-organisationer, er noget, der bestemt ikke forringer det arbejde, der kommer til at foregå. Jeg har en forventning om, at det kommer til at foregå på et godt og tilfredsstillende niveau.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Også et meget simpelt spørgsmål og i øvrigt kort: Vil denne her holdning fortsætte, hvis vi får en minister, som ikke er fra det parti, som ordføreren er fra? Eller er det kun, fordi det nu er hensigtsmæssigt, at man er politisk enig med den minister, man har, og derfor kan varetage nogle opgaver i den retning, man selv gerne vil, at man så pludselig ændrer holdning fra at støtte en uafhængig instans til at lægge den under ministeriet?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Helle Sjelle. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den socialdemokratiske ordfører har opbrugt sine spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, det er en form for hypotetiske spørgsmål, og hvis der bliver nogle problemstillinger af den ene eller den anden slags, som vil være relevante at få vendt i forbindelse med hr. Kamal Qureshis spørgsmål, må vi jo se på dem. Lige nu må jeg indrømme, at jeg ikke synes, det er en relevant problemstilling at tage op.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Det er vist ikke nogen hemmelighed længere, at vi i SF synes, at det er en meget dårlig idé at nedlægge Videnscenteret. Ministeren har allerede sagt, at Videnscenteret er nedlagt, og derfor bliver denne debat her jo også en debat, hvor ministeren vil være immun over for argumenter, i og med at ministeren allerede har truffet sin beslutning.

KI. 12.35

Men jeg vil da stadig væk henvise til, at nogle af de mennesker, som faktisk har brugt tid på at give hørings svar, giver et meget godt billede af, hvem det er der synes, at det er i orden, at man nedlægger centeret, og så kan man selv vurdere, hvilke intentioner der kunne ligge bag.

Vi kan i hvert fald se, at stort set samtlige fagforeninger, fagbevægelsens folk, synes, at det er en dårlig idé, at man nedlægger det. Samtidig siger Dansk Arbejdsgiverforening, at det er en god idé, at man nedlægger det. Finanssektorens Arbejdsgiverforening synes også, det er en god idé, at man nedlægger det. Landbrugets Arbejdsgiverforening synes også, at det er en god idé, at man nedlægger det.

Kvindeorganisationerne, Dansk Kvindesamfund, synes, at det er en dårlig idé. Foreningen for Kønsforskning i Danmark synes, det er en dårlig idé. KVINFO synes, det er en dårlig idé. Kvinderådet synes, det er en dårlig idé. Børnerådet synes, det er en dårlig idé. Nævnet for Etnisk Ligestilling synes, det er en dårlig idé.

Ja, og så siger de regeringsbærende partier, at man ikke er imod viden fra regeringens side. Det vil jeg i hvert fald herfra sætte et meget stort spørgsmålstegn ved.

Selvfølgelig er vi kede af, at man nedprioriterer uafhængige institutioner, som nedlæggelse af Videnscenteret også er et udtryk for, og jeg synes, det er dybt beklageligt, at regeringen mangler mod til at stå ved sin politik og som en konsekvens af det lukker munden på de uafhængige kritikere, som kunne finde på at anfægte den reaktionære politik, som regeringen lægger op til på ligestillingsområdet. Men i SF er vi faktisk enige i regeringens vurdering af, at Videnscenteret er overflødig for regeringen. Vi har i SF ingen forestilling om, at denne regering vil gøre brug af kritiske kommentarer fra en uafhængig institution, for regeringen har jo flere gange sagt her i salen, at regeringen har sit flertal. Derfor er der ikke brug for dem, som skulle være uenige.

Jeg vil da også meget gerne henvise til det, som Socialdemokratiets ordfører også henviste til, og som jeg egentlig synes er meget sigende for SF's holdning, nemlig at Aktive Fædre – og dem betragter jeg også mig selv som en del af – faktisk siger, at de protesterer mod nedlæggelsen og synes, at centeret har været dygtigt til at præsentere viden, og at de faktisk synes, at departementet burde nedlægges i stedet for.

Margrethe Vestager (RV):

Det er et gådefuldt forslag, vi behandler her i dag. Det er gådefuldt, fordi de begrundelser, som bliver brugt for at nedlægge centeret, simpelt hen ikke hænger sammen.

Den første gåde: Hvis forslaget kun gik ud på at spare penge, hvorfor så tilføre departementets ligestillingsafdeling 5 mio. kr.? Hvorfor i himlens navn dog gøre det? Man må jo antage, at hvis centeret var så overflødig, jamen så var dets opgaveløsning også overflødig. Derfor giver det simpelt hen ikke mening at flytte opgaven.

Hvis man syntes, centerets opgave var for stor, så kunne man foreslå den skåret ned, sådan at den opgave, som departementet nu skal til at ulejlige sig med for 5 mio. kr. årlig, blev Videnscenterets opgave, og den debatskabende funktion, som de borgerlige partier har så stor tillid til vil blive taget op af andre organisationsformer, måtte andre så tage sig af. Det er selvfølgelig et legitimt synspunkt, at det kan være problematisk at putte statspenge i at fremme en debat. Jamen så må man da sørge for, at centerets aktiviteter skæres til på en sådan måde.

Den anden gåde: Hvorfor er det, at viden kun er afgørende i forhold til nogle debatter, men ikke i forhold til andre? Vi har nemlig lært her i salen, at det er helt afgørende for debatten om sociale forhold, at vi får en bedre viden om sociale forhold, en konkret viden om, hvordan virkeligheden faktisk forholder sig, en så konkret viden, så ministeren selv skal finde de personer, som skal skaffe den til veje. Hvorfor er viden ikke lige så afgørende på ligestillingsområdet? Det er gådefuldt. Det er spændende. Det er interessant. Hvad er svaret? Ja, det er meget svært at få.

Det er givetvis rigtigt, som fru Helle Sjelle sagde, at vi får mange svar fra ministeren. Det har vi prøvet før. Derfor interesserer vi os faktisk for, hvad det konservative svar er, for man må antage – jeg ved, det er en hypotese, og jeg ved, den er dristig – at Det Konservative Folkeparti stadig væk eksisterer som parti og har en selvstændig politik, også en selvstændig ligestillingspolitik, som er i tråd med den flotte historie, Det Konservative Folkeparti har på ligestillingsområdet.

KI. 12.40

Jeg skal ikke gøre fru Helle Sjelle kunsten efter, for jeg tror, hun kan de store kvinder, som står meget, meget tydeligt i dansk ligestillingshistorie.

Den tredje gåde: Hvad er det, der er problemet med centerets arbejde? Ud over en lang række projekter, som man har fået fra EU, har man projekter eller aftaler med opdragsgivere, tilskudsgivere, Nordisk Forskerakademi, KAD, HK, Videnskabsministeriet, Undervisningsministeriet og Indenrigsministeriet. Jeg vil antage, at disse ministerier rent faktisk godt ved, hvad det er de efterspørger, og derfor også går efter et sted, hvor de kan få et kvalificeret bidrag til det, de gerne vil vide.

Jeg har ikke svaret på de her gåder. Jeg har ikke svaret på den tredje gåde, at nogle ministerier efterspørger viden et sted, som en fjerde minister faktisk vil nedlægge. Svaret på de gåder blæser i vinden. Vi har forsøgt talrige gange her i salen af interesse, i forsøg på at forstå regeringens politik at få svaret. Det lader sig ikke gøre.

Alene den meget, meget enkle ting at skære centerets opgaver til, hvis man var utilfreds med dem, give det en grundbevilling på 5 mio. kr. og sige, at derudover må det bevise sit eget værd, kan man ikke mande sig op til.

Det er jo tilsyneladende det, der er nødvendigt i dette ligestillings spørgsmål, nemlig at mande sig op til at sørge for, at centeret faktisk kan fortsætte som en del af den udmærkede lov, vi har.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager, om der har været en kvalificeret ligestillingsdebat, før man oprettede Videnscenter for Ligestilling.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

En af de ting, som man meget klart kan forholde sig til, er, at der har været en grund til at oprette Videnscenter for Ligestilling. Der har været en grund til at lave den lovgivning, hvoraf vi diskuterer en tredjedel i dag.

En af de grunde ligger begravet i et stykke arbejde, som faktisk strakte sig over år, fordi man var utilfreds med den måde, viden blev formidlet på, debatten var på, og hele den status, vi havde på ligestillingsarbejdet, fordi der faktisk var mange, der syntes, at det begyndte at gå lige langsomt nok.

Jeg skal ikke gøre mig til smagsdommer over debatten, blot konstatere, at man syntes, at den havde en problematisk gang i verden, dengang man lavede centeret.

Hvis man ikke vil have den debatskabende virksomhed, så skær den væk, men sørg for at centeret består, så vi kan få en formidling af den viden, som skaffes til veje i udmærket dansk kønsforskning, så den bliver baggrund for en ligestillingsdebat.

Så glæder jeg mig til at krydse klinger i den debat med hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager, om den udmærkede ligestillingsdebat, der foregik i 1999, faktisk blev forbedret med tiden, hen ad vejen og måske i dag befinder sig i et mere kvalificeret leje, end den gjorde dengang, og om Videnscenteret har været med til at give den kvalificerede debat et løft.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det er et meget banalt spørgsmål til fru Margrethe Vestager, som jo før anklagede mig for ikke at svare klart, så nu spørger jeg hende meget klart: Har der været en kvalificeret ligestillingsdebat før oprettelsen af Videnscenter for Ligestilling? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager, om fru Margrethe Vestager virkelig mener, at med nedlæggelsen af det her center forsvinder debatten om ligestilling i Danmark også.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo lidt svært for mig at forstå – jeg prøver – hvad der giver anledning til de her spørgsmål om, hvorvidt debatten vil forsvinde eller ej. Det er jo ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer, hvorvidt Videnscenter for Ligestilling skal nedlægges. Dette Videnscenter har en række opgaver, heraf er en af dem, en blandt flere, at være debatskabende.

Kl. 12.45

Jeg har ikke på noget tidspunkt så meget som antydnet, at debatten ville forsvinde fra den danske politiske debat, på intet tidspunkt, men jeg har problematiseret, og det vil jeg blive ved med at gøre, at vi tilsyneladende ikke har brug for viden i den debat, at vi ikke har brug for viden til at fjerne fordomme, til at skabe nuancer, til at

sørge for, at det både er et spørgsmål for mænd og kvinder samt andre, som måtte interessere sig for det uden at have mands- eller kvindetilgangen til det.

Selvfølgelig har vi haft kvalificerede debatter for, og selvfølgelig vil vi få kvalificerede debatter, men vi vil ikke have det udgangspunkt, som det er, at nogle faktisk forholder sig til, hvad der forskes i, hvordan der forskes i det, stiller sig til rådighed for at formidle den viden, som faktisk er der, f.eks. om den indflydelse, pornoen har på det offentlige rum, hvilket jeg tror den her kreds kan blive enig om er en skændsel, men hvor Videnscenteret faktisk har været med til at påvise det meget direkte, meget grundlæggende fra slikskilt til billboards og hele vejen igennem.

Det giver os en viden, som giver en bedre debat, og som gør, at vi måske med meget små skridt, men dog stille og roligt kommer videre ligestillingsmæssigt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi har konstateret i dagens debat, at det ikke er et økonomisk spørgsmål, at det ikke er på grund af pengene, at man nedlægger Videnscenter for Ligestilling, for de penge bliver overført til ministeriet, hvor en del af de her opgaver så skal varetages.

Hvad er så årsagen til, at Videnscenter for Ligestilling skal nedlægges?

Jeg ligger lidt og vipper mellem to forskellige årsager, og det er også dem, vi er blevet præsenteret for i dag: Enten er det, fordi vi har en ligestillingsfjendsk regering, det kunne man jo forfalde til at tro, eller også er det, fordi vi har en regering, som er hundeanngst for kritik. Det kunne man også forfalde til at mene.

Det er de to kerneområder, der har kendetegnet ligestillingsdebatten siden valget og i øvrigt hele debatten om magtcentraliseringen i det her samfund efter valget.

Et godt eksempel på den del af det, som har med ligestilling at gøre, er, at vi i dag skal behandle to lovforslag på ligestillingsområdet. Det ene er nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling, det andet er en ændring af ligelønsloven, som betyder, at firmaer alligevel ikke skal føre statistik over lønforskelle mellem kvinder og mænd i virksomheden. Det er de to forslag, der er på bordet.

Altså det kan vel så ikke undre nogen, at man måske efterspørger en eller anden vision for ligestillingsområdet. Hvad er det, Venstre og De Konservative gerne vil på ligestillingsområdet andet end selvfølgelig at slagte alle de initiativer, der er lavet på ligestillingsområdet?

I Enhedslisten mener vi, at Videnscenter for Ligestilling skal bevares. Centeret leverer viden om de fortsatte ligestillingsproblemer, vi har i Danmark, og om de nye, der dukker op, og selv om vi i Danmark er nået langt med ligestillingen i forhold til mange andre lande, så halter det fortsat bagefter på mange områder. Jeg skal nævne nogle enkelte, og så kan folk jo selv vurdere, om de mener, det er specielt relevant.

Det er børnepasning, det er tvangsægteskaber, det er prostitution, det er uligeløn, det er manglende repræsentation af kvinder i beslutende organer på alle leder af det her samfund, det er vold i hjemmet – og der mener jeg selvfølgelig ikke, at kvinder skal begynde at slå lige så meget som mænd, det er ikke det, der sådan er intentionen, snarere tværtimod – det er seksuelle overgreb, der primært går ud over kvinder, det er sexchikane på arbejdspladser, der primært går ud over kvinder, det er porno i det offentlige rum, det er porno på internettet.

Man kan jo selv vurdere, om man mener, at det er biting i den danske debat, eller om man synes, at der skal være nogle visioner på det her område. Jeg synes i hvert fald stadig væk, der er masser at tage fat på. Det kan godt være, vi er nået langt, men jeg mener, at de her områder er væsentlige.

Centeret har i sin meget, meget korte levetid iværksat en lang række opgaver og formidlet dem i oplysende, læsevenlige og værdige pjecer, og det er faktisk sjældent, at forskning bliver formidlet på den måde. Det synes jeg faktisk er en nyskabelse i Danmark, og den er jeg ked af, at vi nu ikke længere skal have gavn af.

Man har lavet pjecer om sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv. Det er et tema, der berører dagligdagen i en lang række børnefamilier. Jeg vil mene, at et af de største problemer for kvinder i dag er at få arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen. Det samme gør sig selvfølgelig gældende for mænd, men desværre er det sådan, at det i højeste grad er kvinder, der stadig væk står for det i hjemmet, hvilket vel også er et problem, vi skal have noget mere viden om.

Videnscenterets rolle har været, som man formulerede det, da man lavede loven, at fremme, kvalificere og skabe debat om ligestilling mel-

lem kvinder og mænd samt at understøtte bestræbelserne for at indarbejde ligestilling i al politik, planlægning og forvaltning.

Kl. 12.50

Venstre var i forbindelse med oprettelsen af centeret ikke begejstret for ideen om, at Videnscenteret skulle fremme og skabe debat. Det var det eneste punkt, de kritiserede. I øvrigt mente de, at centeret havde en ganske udmærket funktion eller ville få det, hvis loven blev gennemført.

De Konservative havde ingen betænkeligheder; i hvert fald gjorde de ikke salen bekendt med dem i forbindelse med vedtagelsen af loven. De Konservative bakkede op om oprettelsen af et videnscenter.

Det, der er interessant, er, hvorfor de så vil nedlægge det nu. Hvorfor skærer de ikke bare den debatskabende del af Videnscenteret væk, beholder resten, og så har vi fortsat et godt, sagligt vidensniveau at debattere ligestilling ud fra?

Det kan jo selvfølgelig stadig væk være, fordi Venstre og De Konservative ikke bryder sig om ligestilling, det ved man aldrig, men årsagen kan jo også være, at Videnscenteret havde en funktion, at Videnscenteret er et uafhængigt organ. Det kunne Venstre og De Konservative godt lide, da man havde en SR-regering, fordi det kunne jo være, at SR-regeringen blev udsat for kritik fra det her uafhængige organ, men man kan ikke lide det nu, hvor det her uafhængige organ måske kommer med kritik af ens egen regering. Det er altså magtcentralisering, og det synes jeg ikke klæder hverken Venstre eller De Konservative særlig godt.

Men mest af alt synes jeg, at det her er et problem for debatten. Jeg er bange for, at det forslag, vi behandler nu, det forslag, vi skal behandle senere, det forslag, man er kommet med til barselorlov, det, at man ændrer på Den Særlige Pensionsordning, går ud over kvinderne. Det synes jeg er et stort problem, og det er jeg bange for kun bliver værre med denne her regering.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Ja, så er vi så endelig kommet til Videnscenter for Ligestilling, der skal nedlægges. Vi har jo været igennem temmelig mange det sidste stykke tid, og grunden dertil er, må jeg så sige, selv efter denne debat en smule tåget. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil havde nogle bud derpå, og vi

kan jo så hver især tænke over, om det kunne være en af grundene.

Her har vi altså et uafhængigt center, som i sin korte levetid har formået at rejse væsentlige debatter samt starte projekter, såvel udviklings- som forskningsprojekter. Bl.a. er der lige kommet en publikation fra Videnscenteret, nemlig »Kan tvang være en æressag?«. Det er et idékatalog til en dansk indsats mod tvangsægteskaber. Dette arbejde er da netop med til at brede debatten ud og gøre den folkelig, og det er også med til at sætte fokus på nogle problemstillinger, som er meget vigtige. Er det det, vi nu kan frygte bliver fjernet? Det ville virkelig være et tab.

Hvad er det så, Videnscenteret arbejder med? Jeg vil kort sætte fokus på nogle af de temaer, som centeret ville arbejde med i år.

Det er etniske minoriteter og køn, køn og vold, hvor der bl.a. er udarbejdet en forskningsansøgning om de mangelfulde behandlingstilbud til voldsudøvende mænd. Videnscenteret vil arbejde med et tema om seksualisering af det offentlige rum, og for at nævne et sidste område, så er der jo et tema om mænds forandrede levevilkår. Dette er bare en lille del af det arbejde, der er på ligestillingsområdet, når det gælder Videnscenter for Ligestilling.

At flytte nogle af disse opgaver til ministeriet er for Kristeligt Folkeparti en centralisering, som vi ikke går ind for, heller ikke at lade kvindeorganisationer løse nogle af disse opgaver, hvilket de sådan set selv har givet udtryk for, at de ikke kan. Det vil heller ikke i samme udstrækning tilgodese de områder, centeret har arbejdet med, og ikke tilgodese den bredde i debatten, der bør være i ethvert folkestyre.

Så det er lige meget, hvordan vi vender og drejer det her; det må blive et tab, at Videnscenter for Ligestilling nedlægges.

Videnscenter for Ligestilling, og det er så den allersidste del, jeg synes er vigtig at få med, forholder sig til ligestillingsbegrebet som mere end kun kvindespørgsmål, og det er utrolig vigtigt, at dette bliver fastholdt. Så bliver det også muligt at bevare muligheden for at se ligestillingsarbejdet i bredere forstand end bare ud fra en ren kvindevinkel, hvilket, da det ser ud til, at det her trods alt jo bliver vedtaget, jeg så håber, at ministeren vil sørge for fremover.

Men at nedlægge dette uafhængige Videnscenter for Ligestilling finder vi i Kristeligt Folkeparti er et tilbageskridt for ligestillingsproblem-

stillingerne generelt, og vi kan ikke støtte lovforlaget.

Kl. 12.55

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Ja, jeg kan jo umiddelbart konstatere, at der ikke er enighed i salen om nedlæggelsen af Videnscenter for Ligestilling, og det hænger jo bl.a. sammen med, at der er forskellige opfattelser af grundlaget for centeret.

Jeg vil gerne starte med at slå fast og også rette nogle misforståelser, at årsagen til, at Videnscenteret bliver nedlagt, er et behov for besparelser. Det er af økonomiske årsager. Så siger man, at når pengene bliver overført til ligestillingsafdelingen, så er det jo politik, vi taler om, men sådan er det ikke.

Det er ca. halvdelen af den bevilling, Videnscenteret har fået, der så går til ligestillingsafdelingen, og resten er udtryk for en besparelse.

Sidste år fik Videnscenter for Ligestilling omkring 10 mio. kr., og det er så derfor, at vi arbejder med et begreb, der hedder, at så skal de ca. 5 mio. kr. gå over til ligestillingsafdelingen, sådan at man fortsat kan købe ydelser efter behov og få sat rapporter og andre ting i værk.

Så det er altså et udtryk for besparelser, og når man gerne vil spare nogle penge for at bruge nogle penge på andre områder – det er jo en prioritering, vi har foretaget i regeringen, og alle kender den politik, vi har valgt at føre, hvor vi gerne vil bruge flere penge på velfærd – jamen så må man jo prioritere.

Inden for mit område, på mine budgetter, var denne her besparelse det, der gjorde mindst ondt i forhold til, hvad jeg ellers kunne have valgt at spare på, fordi jeg faktisk synes, der er en lang række gode institutioner, græsrodsbevægelser og andet, der i dag er rigtig gode til at tage ligestillingsdebatten.

Jeg er meget uenig i, og jeg synes også, det er meget demagogisk, for sådan ved ordførerne godt, at tingene ikke hænger sammen, og jeg taler om de ordførere, der er imod den her nedlæggelse, at nu prøver regeringen at skaffe sig af med et center, der taler regeringen lodret imod. Nå, det er altså det, centeret har lavet, og det er altså derfor, vi lukker det. Jeg vil altså sige, at det ikke er min opfattelse af centrets arbejde, og ordførerne ved jo også godt, at det der med at tale regeringen midt imod er der rigtig mange aktører, der er rigtig, rigtig gode til, så det tror jeg altså ikke kommer til at blive noget problem.

Der vil også fortsat være forskning, for som vi også er blevet enige om, forsker Videnscenteret jo ikke. Det gør SFI, der har gang i forskellige forskningsprojekter, det gør man på universiteterne og de højere læreanstalter, hvor der er kvinde- og kønsforskning. Der kan da godt være nogle forskningsresultater, der kan bevise, at den politik, regeringen fører, er hindrende for en mere reel ligestilling, men de forskningsresultater vil da komme frem, Videnscenter eller ej.

Noget andet, jeg har bemærket, som jeg faktisk synes er meget, meget interessant, er, at mange ordførere her mener, at ligestillingen i Danmark står og falder med et videnscenter. Det synes jeg er flot. Det er virkelig at have tillid til det center, og det er jo godt. Det er godt, man har en institution, man er glad for, og det er jo også den tidligere regering, der har oprettet, konstrueret og designet, at vi skulle have det her center.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi i Det Konservative Folkeparti sagde, at vi ikke havde noget imod det, men vores ordfører sagde også, at man kunne diskutere, om der var et sådant behov, om de funktioner, som Videnscenteret tager sig af, ikke allerede blev varetaget andre steder. Men jeg synes, det er flot, at man faktisk mener, at ligestillingen står og falder med et Videnscenter.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at med hensyn til formidling spille KVININFO jo også en stor rolle. De indsamler al kvinde- og kønsforskning. De formidler det. De besvarer henvendelser fra skoleklasser og andre studerende, der gerne vil have noget viden om kvinde- og kønsforskning og arbejde med det. Vi har en række græsrodsorganisationer, som deltager aktivt i debatten, som ikke kan løfte opgaven med at formidle eller nogle af de tungere ting, men som dog kan være aktive i debatten og faktisk har som formål at være med til at skabe en ligestillingsdebat.

Kl. 13.00

Så årsagen til, at vi lukker Videnscenteret, er altså økonomi. Når det så er sagt, mener jeg også godt, at vi kan leve videre uden et videnscenter og fortsat få en ganske god ligestillingsdebat i Danmark. Og jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at vi skal have en – håber jeg – god og konstruktiv debat her i Folketingssalen, når vi skal diskutere perspektiv- og handlingsplanen, hvor der er lagt op til debat på en lang række områder.

Jeg vil også gerne nævne, at jeg synes, det er langt ude at beskyldte den her regering for ikke

at ville ligestillingspolitik. Vi har lige fremlagt en handlingsplan mod vold mod kvinder, som ikke koster 4 mio. kr. at føre ud i livet, som den socialdemokratiske ordfører anførte, men hvor vi har afsat 44 mio. kr., fordi det her er et højt prioriteret område for os.

Så jeg synes, man skal fratage det synspunkt, at al ligestilling afhænger af et videnscenter.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det synspunkt tror jeg nu heller ikke der er nogen der har. Men mit spørgsmål er meget kort: Er Danmark et land i økonomisk krise?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu får vi så svar på det, vi har spurgt om i flere omgange: Er det af økonomiske årsager, eller er det af ideologiske årsager, at man nedlægger centeret?

Ministeren prøver nu at give det indtryk, at det er af økonomiske årsager, men besvarer stadig væk ikke spørgsmålet: Hvorfor sparer man så ikke 5 mio. kr. på driften til centeret, og lader dem beholde de yderligere 5 mio. kr., som man nu giver til departementet?

Det hænger jo ikke sammen. Det er jo sådan, at Videnscenteret i dag har tiltrukket sig en lang række opgaver med at eksportere viden om den fantastiske danske model, der består i en tredeling af ligestillingsarbejdet med en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Man er så interesseret i at ødelægge den model for at spare sølle 5 mio. kr. og så i øvrigt føre de 5 mio. kr. over i departementet og foretage en centralisering. Hvorfor sparer man ikke bare de 5 mio. kr. på centeret, når centeret klarer sig ganske udmærket uden de 5 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Indledningsvis skal jeg blot kunne konstatere, og det tror jeg er gammelkendt, at jo højere stemmeføring, jo større problem synes der at være nedenunder. Men fred være nu med det!

Mit spørgsmål er i tilknytning til det foregående, nemlig hvad er det, der stiller sig hindrende i vejen for at opretholde centeret med en grundbevilling på 5 mio. kr. og så i øvrigt sige til centeret, at har man et finansieringsbehov derudover, så må man skaffe penge fra anden side? Hvad er problemet i den konstruktion, som fast-

holder centeret i loven og dermed er med til at give det mulighed for at fremme det her?

Jeg har ikke hørt nogen ordfører sige, at ligestillingen står og falder med centeret, men at det at få viden til rådighed i forhold til et ret komplekst område er meget afgørende for det videre arbejde. Og det mener jeg er en ret enkel ting, som gør, at vi synes, centeret skal bevares.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det socialministeren og derefter hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Ja, man kan jo tale om skingert toneleje, men lad nu det ligge.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan jeg ganske kort svare: Nej, men man prioriterer jo, som man lyster, og det har vi valgt at gøre i den her regering.

Til den socialdemokratiske ordfører kan jeg sige, at vi mener, at det er dobbeltadministration at have to instanser, der laver det samme.

Så kan man sige, som fru Vestager spurgte: Jamen hvorfor så ikke lade funktionen ligge i Videnscenteret? Det er en politisk beslutning. Det har vi valgt at vi ikke ønsker. Det er vi så uenige om, kan jeg forstå, men det er det valg, vi har truffet.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan forstå – i hvert fald på socialministeren – at ligestillingen ligger hende på sinde, det at forbedre ligestillingen i det danske samfund. Det er vi jo fra SF's side glade for.

Men man må da undskylde os, hvis vi fra SF's side tillægger nedlæggelsen af Videnscenteret nogle politiske motiver, når der så klart og tydeligt fra Venstres ordfører bliver sagt, at man ikke bryder sig om det arbejde, eller jeg tror, der blev sagt, at det ikke er Venstres kop te.

Så jeg beklager da, hvis det fører til en misforståelse fra SF's side, at vi begynder at have en mistanke om, at det ikke kun er besparelseshensyn, men at der også ligger noget politisk bag.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er mange, der har bedt om ordet. Den næste er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og derefter fru Sophie Hæstorp Andersen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det synspunkt tror jeg nu heller ikke der er nogen der har. Men mit spørgsmål er meget kort: Er Danmark et land i økonomisk krise?

Det var da rart at få et klart svar. Nå, Danmark er ikke et land i økonomisk krise. Så kan man da undre sig over, at sølle 5 mio. kr. ud af et statsbudget på over 400 mia. kr. skal være afgørende for, om vi får kompetent vejledning, rådgivning og viden omkring ligestillingsdebatten. 5 mio. kr. ud af 400 mia. kr.; så meget betyder det altså for vores regering.

Så er det altså en politisk prioritering, om man vil lægge de 5 mio. kr., som kunne sikre Videnscenterets overlevelse, i ministeriet eller i Videnscenteret. Ja, det er en politisk prioritering. Hvad ligger der bag den? Hvad er det, der er årsagen til det? Mener man, at man sikrer en bredere folkelig debat, en mere kompetent samling af viden ved at lægge det i et ministerium?

Hvad er det, der er ideen bag, at det skal ligge i ministeriet? Det kommer der ikke noget klart bud på. Og så længe man ikke kommer med et klart bud på det, jamen så er det da klart, at vi gør os overvejelser om, hvorvidt det er, fordi man ikke kan lide, at det her Videnscenter er uafhængigt, at man ønsker at lægge det ind i ministeriet, eller om det er, fordi man synes, at ligestillingsområdet ikke skal have så høj prioritet.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, så får man at vide, at der er en skinger tone. Det modsvares så tilsvarende, kan jeg sige, af ministerens lette tone i forbindelse med, at det er en politisk beslutning, og den har man nu engang taget.

Ja, det var også den tone, man hørte i P1 i flere omgange, sidst den 12. marts: Beslutningen om at lukke centeret er truffet. Men hvordan skal man så forholde sig til, at en minister på den måde så ser fuldstændig stort på, at der skal foregå en forhandling i Folketinget her i dag, 3 dage senere, og hvordan kan det være, at man melder ud til pressen, at beslutningen er truffet? Hvorfor har man så overhovedet sendt det her ud i høring blandt 60 organisationer og bedt om deres svar, de selv samme organisationer, som man påstår skal tage en masse ansvar nu, da centeret nedlægges, og som protesterer imod lukningen?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jamen det er da muligt, at hr. Kamal Qureshi er forundret over, at Venstres ordfører siger, at det ikke er Venstres kop te, men der mener jeg altså, at det må være en debat mellem Venstreordføreren og SF-ordføreren.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jamen 5 mio. kr. over flere år er jo mange penge, men det er det måske ikke for Enhedslisten. Dem kan man altså godt omprioritere og bruge på en anden måde, det har vi valgt, og det har ikke noget at gøre med en let tone.

Jeg står ved de valg, vi har foretaget os, og jeg synes sådan set, det er meget politisk ærligt, at jeg ikke prøver at bevæge mig ud i nogle søforklaringer, som åbenbart er det, fru Sophie Hæstorp Andersen prøver at fiske efter. Det synes jeg er højest mærkværdigt. Vi har truffet nogle valg, dem står vi ved. Altså mere ligger der ikke i det.

Så vil jeg sige: Når man laver en finanslovfale, og det har vi lavet med støtte fra Dansk Folkeparti, så bliver man enig om nogle ting, som så efterfølgende skal udmøntes i lov. Det har den socialdemokratiske ledede regering gjort masser af gange; man har lavet nogle ting med nogle af partierne her i Folketinget, og man har meldt ud, at nu skal der ske det og det, og så tager vi debatten. Og vi, der har været imod, ved jo godt, at vi kommer ingen vegne. Og det bliver også sendt ud til høring.

Sådan er det også med det her; vi har noteret os, at der er et flertal for det, vi vil gerne have det i høring, for vi vil gerne se, om der kommer nogle spændende ting i de høringssvar, vi får. Vi vil også gerne tage debatten, og den har vi så også haft. Men sådan, som det jo fungerer, har det også fungeret i mange år under en socialdemokratiske ledet regering.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er en interessant udvidelse af begrebet høring, at den her høring har haft til formål at se, om der er kommet noget interessant frem, eftersom det åbenbart for de 60 høringsberettigede har været irrelevant at forholde sig til lovforslaget, da der var flertal i forvejen.

Jeg skal bare konstatere, at det er politik, der stiller sig i vejen for at opretholde centeret. Jeg har ikke noget som helst at sige imod, at man vil spare 5 mio. kr. Det er fair nok. Det er nødven-

digt at omprioritere, det kan jeg godt se. Men jeg konstaterer bare, at de 5 mio. kr., man så har tilbage, når man har sparet 5 mio. kr., vil man hellere tilføre departementet end opretholde centeret på en grundbevilling på 5 mio. kr.

Det er, som ministeren siger, en politisk beslutning. At den ikke begrundes, er vi så vant til. Vi er vant til, at regeringens politiske beslutninger ikke har nogen begrundelser, men vi må konstatere, at det er en politisk begrundelse, der ligger bag lukning af centeret, og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan i hvert fald også konstatere, at man træffer beslutningerne, før kompetente organer kommer med deres høringssvar. Jeg synes, det i den grad kendetegner regeringen, at man er fuldstændig immun over for argumenter; man er immun over for argumenter fra vidensorienterede instanser; man er immun over for argumenter fra de organisationer, som man beder om høringssvar fra, og som faktisk har et stort kendskab til det område, og som man rent faktisk mener skal varetage det her område efterfølgende, når denne nedlæggelse er gennemført.

Det viser da noget om en regering, som er fuldstændig immun over for argumenter, immun over for viden, og jeg må da indrømme, at det kan da godt være, at ministeren siger, at hun meget gerne vil, at ligestillingen i Danmark skal forbedres. Jeg kan da bare ikke forstå, at man vil gøre det ved at lave nedskæringerne på området. Vi må da alt andet lige formode, at man ikke får mere ud af at spare penge.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Et meget klart svar til det spørgsmål, ministeren stillede: Ja, Enhedslisten synes, at 5 mio. kr. ud af et samlet budget på 400 mia. kr. også over en længere årrække er meget få penge, specielt når man sætter det op imod det meget vigtige arbejde, som Videnscenteret udfører.

Vi har nu fået konstateret, at det er en politisk prioritering, der gør, at man fjerner Videnscenteret og lægger arbejdet over i staten eller over i ministeriet, og jeg vil gerne give ministeren anledning til at komme med en begrundelse for denne politiske prioritering.

Jeg synes ikke helt, det er nok at konstatere, at det er det. Det er væsentligt, at vi også får en begrundelse, så vi har noget at debattere ud fra.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

For at tage fru Pernille Rosenkrantz-Theil først, så er begrundelsen, at vi til fulde føler, at ligestillingsafdelingen kan varetage de opgaver, som der ønskes varetaget, ikke ved at løse dem selv, men ved at købe sig ydelser ad hoc, og vi mener, at man på den måde bedre kan planlægge. Man kan få en lige så uvildig vurdering af de ting, man ønsker analyseret, belyst, rejst debat om osv., men man er mere frit stillet, end når man har et center, der trods alt skal betale husleje, lønninger og andre ting. Og derfor bliver det nemmere at regulere.

Jeg synes, fru Margrethe Vestagers indlæg var meget konstaterende. Der var ikke noget direkte spørgsmål.

Svaret til SF's ordfører har jeg jo været lidt inde på i svaret til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Men jeg synes nu lige, at jeg vil knytte en kommentar til diskussionen om høringssvarene. Og der må jeg altså sige, at det har vi, da vi var i opposition, oplevet mange, mange gange. Det skal ikke være nogen undskyldning, men sådan er proceduren jo. Når der bliver lavet en finanslovaftale, hvor man bliver enig om nogle politiske mål eller nogle indsatsområder, er det jo sådan, at når det så skal føres ud i livet efterfølgende, er man jo blevet enig om det i en aftale, som man selvfølgelig er forpligtet på, og der er ikke ret meget at gøre i øvrigt. Men der bliver jo også sendt høringssvar ud, og så kan man sige, at der er også en masse mennesker, der tidligere har været til grin, men sådan er proceduren jo altså.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja det, jeg stadig væk hæfter mig ved, er det her med den politiske prioritering, som ikke er en politisk prioritering i det ene øjeblik, men er en økonomisk prioritering, og så er det alligevel en politisk prioritering, for der blev også sagt, at Videnscenteret var det, der gjorde mindst ondt.

Men det gjorde måske mindst ondt at tage hovedet under armen og så sige: Her kan vi lige spare 10 mio. kr., vups, i huj og hast. Det er det, jeg mener med den lette tone.

Har ministeren slet ikke gjort sig nogen tanker om, hvad det er for et politisk signal, man sender i et år, hvor Danmark skal have EU-formandskabet? Man har et center, der med sin organisation – den danske model med at have en tredeling, med organisering, med en minister, et

videnscenter og et klageorgan – er en mødel, som man eksporterer i vid udstrækning til en lang række kandidatlande, til EU og til ulande, og det signal, man sender til de andre EU-lande, går også i en retning af, at man har flere uafhængige videnscentre.

Så måske kan det godt være, det er en økonomisk prioritering, men det er da med hovedet under armen. Undskyld mig.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Ja, men nu kan man jo godt begrunde en handling ud fra to forskellige argumenter, to ting på én gang. Den ene ting er, at det er økonomi, og den anden ting er, at det så indgår i en prioritering af, hvad man inden for de økonomiske rammer kan spare på. Det mener jeg nu altså sagtens kan kombineres, det er så det, vi har gjort, og vi har truffet et valg.

Så må jeg bare sige, at jeg altså konstaterer, at fru Sophie Hæstorp Andersen ikke mener, at Danmark kan varetage EU's formandskab, fordi vi har nedlagt et videnscenter. Der må jeg igen vende tilbage til, at Socialdemokratiet åbenbart mener, at diskussionen om ligestillingspolitikken i Danmark står og falder med et videnscenter.

Selvfølger kan vi klare EU-formandskabet, og selvfølger kan vi også se de andre EU-lande i øjnene, fordi vi har en god struktur i forvejen, fordi vi har kvinde- og kønsforskning på de videregående institutioner allerede i dag, fordi vi har KVINFO som noget enestående i Danmark, fordi vi har et netværk af græsrodder, der er debatskabende på det her område, fordi vi har et aktivt parlament. Og sådan kunne jeg blive ved. Jeg synes ikke, vi har noget at være flove over.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Kun denne sidste ulejligen af parlamentets videre arbejde, for jeg tror, at vi så lyset nede på bageste række.

Det, ministeren i virkeligheden vil, er at lægge de 5 mio. kr. ind til sig, hvorefter hun vil købe ydelser hos Videnscenteret for 5 mio. kr. om året. Så er opgaven udliciteret, ministeren har fået sit centeret kan fortsætte med at eksistere. Det er bare sådan lidt at gå over åen efter vand, ikke?

Men lykkes det at bevare centeret, fordi ministeren køber ind for 5 mio. kr. hos centeret om året, jamen så er vi jo ved at være hjemme. Kunne ministeren ikke have meldt det ud fra begyn-

delsen; så havde vi sparet en hel del af vores vejtrækning her i formiddags.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror egentlig også, at Videnscenteret vil sætte meget stor pris på, hvis fru Margrethe Vestagers indlæg kan holde vand i forhold til ministerens bemærkninger.

Altså hvis det virkelig er sådan, at Videnscenteret kan sælge opgaver eller kan sælge konsulentbistand til ministeriet, så tror jeg egentlig ikke, at de er så kede af det, for vi ved jo, at ad hoc-udførte opgaver for konsulentfirmaer er betydeligt dyrere, end hvis det er nogle, som har fastansat personale, som på forhånd har fået at vide, at de skal udføre nogle meget præcist beskrevne opgaver.

Så det tror jeg egentlig vil føre til, at Videnscenteret i sidste instans faktisk vil få flere penge for det samme arbejde, som det laver nu, og det tror jeg ikke det vil være ked af, men det vil nok ikke kunne imødekomme ønsket om en besparelse fra regeringens side.

Kl. 13.20

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det socialministeren. Undskyld, ligestillingsministeren. Da det er den samme person, mener jeg ikke, der er sket nogen afgørende skade. Undskyld.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Det er jo vigtigt i denne debat.

Det har desværre ligget som sådan nogle undertoner i denne her debat, at nu vil vi lukke Videnscenteret, fordi det har en forkert politisk opfattelse; det har jeg ingen holdning til, men det er jo desværre det, vi har måttet høre på. Vi kan jo læse igennem, hvad der er blevet sagt.

Men jeg vil gerne understrege, at jeg har intet imod den debatskabende funktion, Videnscenteret har haft, intet imod de mennesker fra Videnscenteret, der har været ude og deltage i debatter. De er i deres gode ret til at sige ud fra de forskningsresultater, de sidder med, osv., deres personlige opfattelse, hvad der ligger dem på sinde.

Derfor er det meget, meget tænkeligt, at ligestillingsafdelingen vil købe en række ydelser hos Videnscenteret, hvis det lykkes det at etablere sig i en selvstændig form.

Hr. Kamal Qureshi har fuldstændig ret i, at det kan godt være dyrere at købe nogle konsulentydelse. Til gengæld kan det også være billigere på længere sigt, fordi man ikke er bundet af nogle medarbejdere heller, hvis man ikke lige skal bruge dem i en periode, eller andet. Så jeg synes faktisk, det kunne være en god løsning.

Men jeg kan jo ikke love noget, jeg kan ikke love, at der bliver lagt for 5 mio. kr. opgaver, så fru Margrethe Vestagers tolkning var måske lige i overkanten. Men jeg har intet imod, at vi vil købe en række gode ydelser hos Videnscenteret.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg undskylder endnu en gang over for ligestillingsministeren, at hun ikke blev kaldt ligestillingsminister.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomisk Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Løn-oplysninger).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Venstres ordfører er desværre forhindret i at være her og holde sin ordførertale, så jeg gør det i stedet for.

I foråret 2001 vedtog den tidligere regering ændringer til lov om lige løn til mænd og kvinder, hvor arbejdsgivere med mere end 10 ansatte blev forpligtet til at lave kønsopdelt lønstatistik.

I forbindelse med lovbehandlingen sidste år ankede Venstre over problemer med manglende sikkerhed for anonymitet, når man forlangte lønstatistik for så få medarbejdere. Samtidig ankede vi over de øgede administrative byrder for virksomhederne, når der skulle udarbejdes en sådan statistik.

Endelig stillede Venstre sig stærkt kritisk over for dette statistiske instrument til sikring af lige løn mellem kønnene, idet statistikken udelukkende ville kunne bruges til lønsammenligning af løn mellem køn efter stillingsbetegnelse. Statistikken ville dermed udelukkende kunne anvendes til sammenligning af løn imellem køn, stillingsbetegnelse og anciennitet, hvilket efter Venstres opfattelse er alt for snæver en ramme for en seriøs vurdering for lige løn for lige arbej-
de.

Det ligger Venstre på sinde, at løndannelsen ikke er diskriminerende. Det er jo usmageligt, når arbejdskraft ikke værdsættes på lige vilkår for lige arbejde. Der skal efter dette lovforslag ikke herske tvivl om, at Venstre på ingen måde har sympati for virksomheder, der forskelsbehandler deres arbejdskraft, heller ikke med kønsaspektet som begrundelse.

Det ligger samtidig Venstre på sinde, at lige løn betinger lige arbejde. Det er netop her, at loven, som den er blevet udformet i foråret 2001, har sin svaghed. Der er nemlig ingen nuancering i de krævede lønstatistikker.

Fagbevægelsen og den gamle regering går med den vildfarelse, at løn afhængig af stillingsbetegnelse og anciennitet vel ikke er den største fejlvurdering, man kan foretage, hvis man ønsker at holde fast på sine engagerede og dygtige medarbejdere.

For at man kan tale om lige arbejde og dermed kræve lige løn, må man erkende, at lige arbejde kræver medarbejdere med bl.a. samme uddannelse, kompetence, engagement, erfaring og samarbejdsevne. Vigtigheden af sådanne målestokke er forskellig fra branche til branche, og derfor kræver det en konkret vurdering fra gang til gang, hvilken af disse målestokke man skal gøre gældende for at kunne sammenligne arbejde som værende lige og dermed berettiget til lige løn.

Kl. 13.25

Med ovennævnte i mente finder Venstre det hensigtsmæssigt, at vi beder arbejdsmarkedets parter om at sætte sig sammen og finde en metode til en bedre sikring af lige løn. Resultatet af denne øvelse imellem arbejdsmarkedets parter